

РЕШЕНИЕ

№ 7763

гр. София, 21.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8759** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Д. И. Ж. срещу Решение № 20154117/08.07.2021 г. по НАХД № 12007/2020 г. по описа на СРС, НО, 10 състав. С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-013527 от 06.08.2020г., издадено от Началник група при ОПП – СДВР, с което на основание чл.53 от ЗАНН и чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП. за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. и е наложено административно наказание „глоба” в размер на 750 (седемстотин и петдесет) лева, наказание „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 3 (три) месеца и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са й отнети 12 контролни точки. В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно.Иска се то да бъде отменено.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът – редовно призован, в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор К., който счита решението на СРС за правилно и законосъобразно и моли то да бъде потвърдено.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.

218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 26.07.2019г. около 10.25 часа в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица] към [населено място], срещу бензиностанция „Г.“ Д. Ж. управлявала лек автомобил „Мазда 6 С“, с рег. [рег.номер на МПС] със скорост от поне 110 км/ч. (след приспаднат толеранс от 3 % в полза на водача от реално измерената скорост от 113 км/час), при ограничение на скоростта на това място 50 км/ч., въведено с пътен знак В-26. Скоростта, с която се движел автомобилът била установена и заснета с техническо средство – система за видеоконтрол TFR1-M № 653 (с клип № 12642).

Във връзка с установеното нарушение на скоростта на движение от страна на водача на лек автомобил „Мазда 6 С“, с рег. [рег.номер на МПС] , от ОПП – СДВР изпратили призовка до собственика на МПС-то Т. С. Н.. Същият се явил в ОПП – СДВР и на 15.07.2020г. в декларация по чл.188 от ЗДвП. посочил, че на 26.07.2019г., около 10.25 часа, автомобилът му е бил управляван от Д. И. Ж.. Същото било потвърдено и от самата Ж. в декларация по чл.188 от ЗДвП. от 20.07.2020г.

Въз основа на тези декларации и снимковия материал от системата за видеоконтрол TFR1-M № 653 (клип № 12642) бил съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ с бланков № 665830 от 20.07.2020г. за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП. във връзка с чл.165, ал.2, т.6 от ЗДвП. АУН бил връчен срещу подпис на Ж..

Въз основа на този АУАН и при същата фактическа обстановка като описаната в него е издадено Наказателно постановление № 20-4332-013527 от 06.08.2020г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са съставени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗАНН, при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушителя за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В останалите случаи се съставя АУАН и се издава НП.

В случая, нарушението е установено от мобилна система за видеоконтрол TFR1-M, за която е представено удостоверение за одобрен тип средство за измерване. Системата за контрол отговаря на законоустановените изисквания по ЗДвП., техническото средство, с което е установено нарушението, да бъде автоматизирано. По делото е приложен снимков материал, изготвен по съответния ред, от който се установява номерът на автомобил, превишението на скоростта, датата и часът на нарушението.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП., в редакцията, действаща към момента на констатиране на нарушението, на водача на пътно превозно средство от категория В, каквото е пътното превозно средство в процесния случай, е забранено в населено място да превишава скоростта от 50 км/ч. Безспорно е установено, че водачът се е движил със скорост от 110 км/ч.

От събраните в производството пред СРС доказателства, се установява, че пътният

участък, на който е установено нарушението, попада в границите на населено място. Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП, водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място се наказва за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

След като в разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. е предвидено налагане на наказание „лишаване от право да управлява МПС“, то правилно административнонаказателното производство е проведено по общия ред на ЗАНН със съставяне на АУАН и издаване на НП.

При установената скорост на движение от 110 км/ч и превишение на максималната разрешена скорост от 50 км/ч с 60 км/ч. Наложена глоба в размер на 750 лв., макар и определена в по-малък от предвидения в нормата на чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. размер, не може да бъде увеличена, както правилно е приел и СРС в решението си. Кумулативно е наложено и следващото се наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца.

Касационният състав приема, че не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, предвид характера на извършеното нарушение и неговата обществена опасност.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20154117/08.07.2021 г. по НАХД № 12007/2020 г. по описа на СРС, НО, 10 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.